

برگزاری انتخابات تمام الکترونیکی در تهران

احمد وحیدی، وزیر کشور در گفت‌وگو با ایسنا، درباره برگزاری انتخابات تمام الکترونیکی در تهران برای دور دوم انتخابات مجلس شورای اسلامی، گفت: «آمادگی کامل برای برگزاری انتخابات تمام الکترونیکی در وزارت کشور وجود دارد. در ۸ حوزه انتخابیه که دو نماینده یا بیشتر باید انتخاب شوند، انتخابات را تمام الکترونیکی برگزار می‌کنیم که بزرگترین حوزه در تهران است که باید ۱۶ نماینده انتخاب شوند. شعب اخذ رأی و سامانه‌های اخذ رأی مشخص شده است. در دور اول انتخابات در چهار حوزه انتخابیه، انتخابات تمام الکترونیکی برگزار شد، اما برای اولین بار این انتخابات در این گستردگی اجرا می‌شود و تحول مهمی در حوزه اخذ رأی است». وی درباره کوتاه شدن زمان شمارش آرا در انتخابات تمام الکترونیکی، گفت: «در اخذ رأی الکترونیکی آمار در همان جا داده می‌شود. در دور اول که در ۴ حوزه انتخابات به صورت تمام الکترونیکی برگزار شد، ساعت یک یا دو نصف شب آرای آن حوزه‌ها جمع‌بندی و مشخص شد.»

وضعیت لیست‌های انتخاباتی در تهران

طی روزهای اخیر لیست‌های انتخاباتی اصولگرایان یکی بعد از دیگری رونمایی شده است: لیست‌هایی که نقطه اشتراکات آن‌ها گاهی زیاد و گاهی حداقلی بوده است. در این بین لیست شورای ائتلاف نیروهای انقلاب با پایداری، لیست امانا و شورای وحدت تاکنون منتشر شده که اشتراکات لیست شانا و پایداری با امانا ۴ نفر بوده است و این لیست با شورای وحدت ۱۲ کاندیدای مشترک دارد و امانا و شورای وحدت هم ۶ کاندیدای مشترک معرفی کرده‌اند. «صبح ایران» به رهبری علی اکبر رائفی‌پور که اعلام کرده بود برای دوره دوم لیست می‌دهد، هنوز لیستش را رسانه‌ای نکرده است.

آسیب تک‌روی و سهم‌خواهی در انتخابات

محسن رضایی، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام، در آستانه برگزاری دور دوم انتخابات مجلس شورای اسلامی در دیدارهای جداگانه با دبیران شانا و دبیران تشکل‌های دیگر اصولگرا از جمله شانا و صبح ایران بر وحدت گروه‌های انقلابی تأکید کرد و گفت: «باید از رویش‌های انقلاب استقبال و از هر نوع تفرقه جلوگیری کرد.» وی با یادآوری شرایط حساس کشور پس از طوفان الاقصی و عملیات «وعده صادق» اظهار کرد: «موقعیت ایران در غرب آسیا بیش از گذشته تعیین‌کننده شده است، بنابراین فرصت‌ها و تهدیدات جدیدی در مقابل کشور قرار گرفته است. در چنین شرایطی وحدت نیروهای انقلاب و تلاش همگانی برای بهبود وضعیت اقتصادی کشور رمز عبور از تهدیدات و بهره‌برداری از فرصت‌هاست. هر نوع تک‌روی و سهم‌خواهی آسیب بزرگی به نظام و مردم خواهد زد. امروز به‌شدت نیازمند عقلانیت جمعی اشخاص و جریانات سیاسی کشور هستیم.» وی گفت: «رقابت باید برادرانه و به دور از منازعه باشد. انتقادات باید منصفانه و همراه با ضوابط اخلاقی صورت گیرد و فضا برای رویش‌های جدید مهیا باشد. تحمل سلیقه‌های سیاسی علامت بلوغ عقلانیت گروه‌های سیاسی است.»

پریسا هاشمی

خبرنگار پارلمانی هم‌میهن

انتخابات دوره دوم مجلس برای تکمیل نمایندگان دوره دوازدهم، آخر همین هفته برگزار می‌شود. در همین روزهای گذر از انتخابات ۱۱ اسفند تا دوره دوم، گمانه‌های مختلفی درباره هیئت‌رئیس و رئیس مجلس جدید و چیدمان مجلسی که از ۷ خرداد قرار است فعالیت خود را آغاز کند، مطرح شده است و در بسیاری از این گمانه‌ها به متزلزل بودن جایگاه محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس اشاره می‌شود. با توجه به اینکه موقعیت قالیباف در انتخابات اخیر نسبت به انتخابات مجلس یازدهم تضعیف شده و از جایگاه اول دوره قبل به جایگاه چهارم سقوط کرده است و بنابر اطلاعات از ورودی‌های مجلس پیش رو که رویارویی با مجلس تندروتر را ترسیم می‌کند: احتمالاً او باید وارد بازی جدیدی شود و برای حفظ موقعیت بر سر میز مذاکره بنشیند و به سهم‌خواهی‌ها پاسخ داده و امتیازاتی دهد تا بتواند

صندلی ریاست را در مجلس دوازدهم هم حفظ کند. شاید با توجه به اینکه مجلس قبل هم مجلسی اصولگرا و از نوع تندرو بوده است: این تصور پیش آید که او یکبار این راه را رفته و موفق هم بوده است اما کار او این بار بسیار دشوارتر است چراکه تندروهایی پشت این میز نشسته‌اند که از زمان انتخابات و حتی پس از مشخص شدن نتیجه انتخابات تاکنون به او تاخته‌اند. یکی در سخنانش از این سخن می‌گوید که «اگر رئیس شوم» این کار را می‌کردم یا آن کار را نمی‌کردم (مجتبی ذوالنور، ۳ اردیبهشت ۱۴۰۳) و آن یکی از آنچه باید هیئت‌رئیس انجام بدهد و توجه به خانه و ماشین و دفتر نمایندگان از سوی هر که در این موقعیت قرار می‌گیرد، می‌گوید (حمید رسایی، ۸ اردیبهشت ۱۴۰۳).

صندلی‌های سبز بهارستان این بار میزبان تندروهای اصولگرایی است که حتی برای رسیدن به هیئت‌رئیس مجلس (به گفته برخی نمایندگان) از تخریب یکدیگر هم ابایی ندارند. صداسیما نیز در هیزم این آتش دمید و در یکی از مصاحبه‌هایش با منتخب دوره دوازدهم مجلس مجوز بردن اسم محمدباقر قالیباف، نماینده تهران و رئیس کنونی مجلس را صادر کرد. این مجوز باعث شد که شکاف و اختلافات اصولگرایان بیش از پیش از پرده برون آفتد و خودنمایی کند. در انتخابات

اسفندماه شورای ائتلاف نیروهای انقلاب (شانا) که قرار است پشتوانه موقعیتی محمدباقر قالیباف در مجلس دوازدهم هم باشد، با جبهه پایداری دست به ائتلاف زد: ائتلافی که از جهت همسودن جبهه پایداری با دو لیست مهم مقابل لیست ائتلافی یعنی «صبح ایران» و «امنا» در ابعاد مختلف قرار گرفتند در یک سنگر این پیش‌بینی را ایجاد می‌کند که جبهه پایداری مؤتلف با شانا اگر در مجلس بعدی بخواهد همسویی با جریانی را در پیش بگیرد، بعید است با نمایندگان راه‌یافته از لیست امانا و صبح ایران به ائتلاف و همراهی نرسد. مسلماً این شرایط قطعاً به نفع قالیباف نخواهد بود و این امر هم موجب شده که این تصور ایجاد شود که قالیباف از همین حالا و در مجلس کنونی علاوه بر همراهی جریان تندروی موجود، سیگنال‌های مثبتی را به تندروها در مجلس بعدی ارسال کند تا بتواند موقعیت فعلی‌اش را در دور بعدی هم حفظ کند؛ از جمله اینکه برخی حتی احتمال بازگشت طرح‌هایی مانند طرح صیانت به دستور کار مجلس در روزهای پایانی را در همین مسیر عنوان کرده‌اند.

مجلس دوازدهم و منتهی‌الیه اصولگرایی

۳۲ کاندیدای انتخابات در تهران و ۵۸ کاندیدا در سطح

سیگنال به تندروها

رویکرد محمدباقر قالیباف در برابر طیف‌های مختلف مجلس دوازدهم برای رسیدن به صندلی ریاست

نگاه تحلیلی

هاتف صالحی تحلیلگر سیاسی اصولگرا پیش‌بینی کرد:

احتمال انصراف قالیباف از ادامه حضور در مجلس

راه دشوار محمدباقر قالیباف، رئیس‌کنونی مجلس برای رسیدن به ریاست دوره دوازدهم مجلس بر کسی پوشیده نیست؛ راهی که هاتف صالحی، روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی اصولگرا، از چهره‌های نزدیک به طیف قالیباف معتقد است، اگر به سرمنزل مقصود نرسد، حتی ممکن است قالیباف قید نمایندگی مجلس را هم بزند. او در گفت‌وگو با هم‌میهن، مذاکره و ائتلاف قالیباف با تندروها برای دوره بعدی مجلس را مورد بررسی قرار داد که در ادامه می‌آید:

«چرا قالیباف برای ورود به مجلس در انتخابات ۱۴۰۲ با جبهه پایداری ائتلاف کرد؟ به نظر شما این ائتلاف پس از انتخابات هم ادامه خواهد داشت و فرآکسیون در مجلس با حضور شورای ائتلاف نیروهای انقلاب و پایداری شکل می‌گیرد؟»

برخی رفتارها پراگماتیسمی است که متناقض به نظر می‌رسد اما در ساحت سیاست یک امر مرسوم و طبیعی است. یکی از اصلی‌ترین شایسته‌های جبهه پایداری، مخالفت با محمدباقر قالیباف است. قالیباف هم تاکنون سر سازگاری با جبهه پایداری نداشته است. اما در انتخابات مجلس ۱۴۰۲ این دو با هم ائتلاف کرده و لیست واحدی را تشکیل دادند. اگر جبهه پایداری رویکرد ایدئولوژیک دارد چرا این ائتلاف افتاد؟ جبهه پایداری در سال‌های اول (۱۳۹۰) که از احمدی‌نژاد جدا شد جزوه‌ای به نام «استقامت در منطقه ممنوعه» را منتشر کرد. اما جبهه پایداری نتوانست به این استقامت پایدار بماند. جبهه پایداری بر این عقیده بود که هر کسی را در حلقه خود نپذیرد و بر این عقیده است که

علی لاریجانی، حسن روحانی، محمود احمدی‌نژاد و به‌ویژه قالیباف را نپذیرد. قالیباف از دید جبهه پایداری یک تکنوکرات غیرانقلابی است. در این سال‌ها هم تخریب قالیباف توسط این جریان انجام شد. اما برای رسیدن به پیروزی در میدان انتخابات گاهی لازم است که با دشمن هم ائتلاف شود که به‌عنوان پراگماتیسم شناخته می‌شود و ماس با اپورتونیزم (فرصت‌طلبی) است. رفتار جبهه پایداری در طول این سال‌ها فرصت‌طلبانه بوده است. پراگماتیسم (عملگرایی محض) و اپورتونیزم (فرصت‌طلبی) نسبتی با مبنای ایدئولوژیک جبهه پایداری و استقامت در منطقه ممنوعه ندارد و این نشان می‌دهد جبهه پایداری از مبانی و ارزش‌های اولیه خود دور شده است. چراکه قالیباف عوض نشده و اتفاقاً طی سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۲ بیشتر از مبانی جبهه پایداری دور شده است.

«قالیباف چراتی به ائتلاف با جبهه پایداری داد و با وجود آنکه می‌دانست این طیف او را تخریب کرده است؟»

این کیاست قالیباف بود. او در تعامل با جبهه پایداری، دشمن یک دهه اخیر خود را به یک دوست تاکتیکی تبدیل کرد.

«قالیباف مجبور است برای حفظ ریاست در دوره آینده مجلس با تندروهایی بر سر میز مذاکره بنشیند که او را در انتخابات مجلس در سال ۱۴۰۲ و پس از آن تخریب کرده‌اند. شما این مذاکرات را چگونه ارزیابی می‌کنید؟»

به نظر من قالیباف در قریب اصلی و جدی دارد؛ یکی جبهه رادیکال نوپدید در مجلس دوازدهم و دیگری دولت سیزدهم. من اصلاح‌طلبان را قریب قالیباف نمی‌دانم. یقیناً طیف میانه‌رو و معتدلان راه‌یافته به مجلس دوازدهم قالیباف را

دشمن خود نمی‌دانند و براساس پراگماتیسم مجبورند بین قالیباف با افرادی مانند ذوالنوری، رسایی، آقاپهانی و... قالیباف را ترجیح دهند. قالیباف باید حلقه خود را با جبهه رادیکال نوپدید در مجلس دوازدهم تنظیم کند و با دولت سیزدهم مواجهه تعادل‌بخشی را در پیش بگیرد.

«چرا حامیان دولت سیزدهم قریب جدی قالیباف محسوب می‌شوند؟»

قالیباف بر سر دوراهی گیر کرده بود و اتاق فکر او به این نتیجه رسیدند که در صورت شرکت در انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۴، نباید در انتخابات مجلس ۱۴۰۲ شرکت کند و فرصت را برای سامان‌بخشی سرمایه اجتماعی خود هزینه کند. در غیراین صورت باید برای کسب کرسی ریاست مجلس وارد انتخابات مجلس ۱۴۰۲ شده و فاتحه ریاست جمهوری را برای ۴ سال می‌خواند. تصمیم این بود که قالیباف همچنان رئیس مجلس باقی بماند و اگر قرار است کاندیدای ریاست جمهوری شود، در سال ۱۴۰۸ وارد این کارزار شود اما جریانی که دولت سیزدهم را در دست دارند، به‌نوعی مؤتلف با قالیباف بودند چراکه قالیباف در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۹۶ به احترام آقای رئیسی کنار کشید و در انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ نیز به احترام رئیسی وارد انتخابات نشد. اما دولت قدردان این اقدام قالیباف نبوده، او را دیگری دانستند و تمام تلاش خود را می‌کنند تا قالیباف رئیس تضعیف‌شده مجلس دوازدهم باشد و احتمال ورود قالیباف به رقابت ریاست جمهوری ۱۴۰۴ را به صفر برسانند. به همین دلیل است که دولت از جبهه پایداری پشتیبانی می‌کند.

«مگر جبهه پایداری در انتخابات مجلس با قالیباف ائتلاف نکرده است؟»

جبهه پایداری در انتخابات با قالیباف ائتلاف کرد اما به محض اتمام انتخابات مجلس، در زمین قالیباف بازی نکرد و به رقیب قالیباف برای کسب کرسی‌های مجلس تبدیل شد. این به دلیل آن است که رفتارهای پراگماتیسم کوتاه‌مدت و غیرقابل تحلیل است. در حقیقت نگاه بلندمدت و ایدئولوژیک نیست بلکه زودگذر است برای کسب هدف‌های حداکثری. قالیباف باید مراقب رفتارهای جبهه نوپدید رادیکال‌ها باشد، چراکه رقیب اصلی قالیباف است. این جبهه در ماه‌های آینده منتقد قالیباف و همچنین دولت ابراهیم‌رئیس می‌شود.